

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljajo trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 50.

V Ljubljani, v petek 1. marca 1889.

Letnik XVII.

Liberalni dopisniki nemški pa družba sv. Cirila in Metoda.

II.

Delovanje „družbe sv. Cirila in Metoda“ v dosedaj slovenskih šol po vseh krajih, koder bivajo Slovenci, dopisniku „Neue Freie Presse“ gotovo ni všeč; on bi, se vé, najraje, da ta narod čim prej zgine v valovih nemškega morja. Zato sumiči, natančneje in obrekuje to šolsko društvo, da bi je očrnil pri višjih krogih, meneč, da bi se dalo tako razrušiti. — Kaj pa podtika naši družbi?

1. Dopisnika bode to, ker je ofenzivna, kar se kaže iz tega — pravi — ker v nemških krajih ustanavlja podružnice.

Mili Bog! Slovenec, krotek in pohleven, pa agresiven! Kdo se ne smeje? Pomislimo nazaj na ustanovitev naše družbe! Zakaj in kedar se je osnovala? Ali ne že ob najstni uri, ko je že voda tekla v grlo? Naj Slovenci kar mirno gledajo, da bodeta „nemški šulferajn“ od severne, in laška šolska družba „Pro Patria“ od južno-zahodne strani rogovilila mej njimi, in slovensko dečo lovila v svoje zavode ter odtujevala veri katoliški in narodnosti slovenski! Napadenec se mora braniti, in tako je po pravici povdarjal začasni prvomestnik L. Svetec na I. skupščini mej splošnim odobravanjem: „Enačemu nasilstvu nasproti porodila se je misel, da se ustanovi naša družba, ki je prava prisiljena samoobramba. Nadejam se, da nam vlada tudi v bodoče ne bode nasprotovala, da bode uvidela, da je nemška in italijanska agitacija istotako nevarna Avstriji, kakor nam Slovecem“. (Gl. Vestnik I., str. 8.) In če pogledamo v imenik podružnic, jih ne najdemo po nemških krajih, nego na ozemlju slovenskem. Tudi dopisnik ne more trditi, da nekateri nemškojoči trgi in mesta že premené naše pokrajine v nemške. Kar pa morda ni vedel — vsaj imen nič ne navede — moramo mu naznaniti, da se bo še bolj prestrašil, ker uprav v središču njegovega prebivališča v Gradci imamo dve podružnici, namreč:

I. Akademsko in II. Izvanakademsko. Vé pa naj dopisnik, da je Gradec glavno mesto tudi Slovenskega Štajerja, kjer se izobražuje slovenska mladina na visokih šolah, kakoršnih na Slovenskem ni, kar pa gotovo ni krivda Slovencev.

2. Dopisun kaže na zvezo mej „slavjanskim blagotvornim obćestvom“ in mej slovanskimi prvaki. Kaka je ta zveza, ni s črkico ne omeni. Tega obćestva predsednik, grof Ignatijev — pravi dopisnik — je tudi protektor marljive slovenske družbe sv. Cirila in Metoda. Kako to, pa zopet ne pové. Ko bi grof Ignatijev to čital, bi se pač srčno nasmejal; o čemer on ni ne sanja, to najbolje vé in mu prisvaja graški žid, dopisun Prešin.

3. Dopisnik omenja, da je mej voditelji „blagotvornega obćestva“ in voditelji „družbe sv. Cirila in Metoda“ ozka zveza in živahno obćevanje. In tega natančneje ne skuša ni z besedico utemeljiti. V čem neki obstoji tisto živahno obćevanje? Vse dosedanje izjave, poročila, prošnje, račune itd. društvenega vodstva objavljal je dosedaj i naš list, a niti sence kaj tacega, na kar namiguje dopisnik, nismo našli v njih.

4. A goropadnejša je naslednja trditev: da od ondot dotečajo družbi sv. Cirila in Metoda bogati denarni darovi. Za tako brezprimerno zlobnost nimamo dostojnega izraza! Nismo še slišali in nikjer čitali, da bi od zunaj Avstrije dobila kak krajcar podpore, tudi prosila ni. Ubožni Slovenec je sam ná-se navezan. V tem se pač diametralno razlikuje od nemškega „šulferajna“ in laške „Pro Patria“. Nimamo pri roki dotičnih izveštij, a mnogokrat se je že povdarjalo, da „Allgemeiner Deutscher Schulverein“ v Berolinu podpira tudi avstrijsko šolsko družbo; in to je gotovo, da so bili na skupščinah nemškega Schulvereina na Dunaji, v Solnogradu, Gradci tudi delegati iz Berolina na častnih sedežih. V „Miru“ je stalo, da so iz rajha dobili 200 gld. za učitelje. Na skupščini „Pro Patria“ v Trstu se

je jednako čitalo o bratih iz Italije. Kje pa so bili taki zastopniki na skupščinah družbe sv. Cirila in Metoda? Nihče jih ni videl, jih imenovati ne vé. — Sicer bi pa bilo dobro, da dopisnik vendar vodstvu pové, kje je ta denar in koliko ga je, ki pripotuje iz Rusije? V ustanovah družbe sv. Cirila in Metoda bi se tudi moralo kaj poznati, kajti da je ona bogata, bi gotovo že osnovala ob jezikovnih mejah več šol, ki so tako krvavo potrebne.

5. Dopisun trdi nadalje, da se „panslovanska propagando“ poslužuje družbe sv. Cirila in Metoda, da ona oživlja agitacijo za slovansko liturgijo. In dokazov zopet ne navede nikakih. Brž ko ne je slišal „temeljito poučeni“ Nemec kaj praviti, da sta sveta prvoučitelja slovanska tudi službo božjo obavljala v materinem jeziku. Ker ima naša družba ime po sv. blagovestnikih slovanskih, si „židovska domišljija“ brž naslika, kako živahno neti tudi ta družba sv. Cirila in Metoda gibanje za slovansko liturgijo, o čemur pa slovenski svet ničesa ne vé. Ako ne bo katera agitacija močnejša, kakor ta, katera je podobna strahu, ki je znotraj votel, od zvonja ga pa nič ni, potem pač lahko mirno počiva „skrbni Nemec“, Slovenci bodo po sedanjem načinu Bogu služili. Perfidni dopisnik, ki vidi celó, kar ni, bi bil gotovo opazil in z velikim zvonom razglasil, če bi bila družba kaj tacega storila. Kaj in kako pišejo „Slavjanska Izvestija“ mi ne vemo, a to nam je znano, da se pri vodstvu naše družbe ne nahajajo.

6. In če dopisnik konečno omenja, da hrvatski in slovenski listi tendenciozno poročajo, kako da je papeževa stolica nekama bolj naklonjena slovanskemu obćedu, da je osnovala posebno stolico za slovansko jezikoslovje, da se z rusko vlado pagaja itd. — je tendencioznost očitno pač na njegovi strani, pri njem, ki črti vse, kar po slovanskem in krščanskem diši, pri njem, čegar moč ne seže do Sv. Stolice rimske, da bi tudi tu preprečil, kar se za katoliško cerkev mej Slovane koristnega ukrene. Hinc illae lacrimae. In če naši listi take naredbe velikega Leona XIII., ki ima srce tudi za nas, ra-

LISTEK.

Oče in hči.

(Dalje.)

Ko so drugi dan ljudje zvedeli, da je Ljubetova Metka izginila, ugibali so to in ono. Nekateri so si tudi mislili, da je očetu pobegnila. In privoščili so staremu Ljubetu vsi nesrečo. Zjutraj je starec hodil okrog hiše pobit in žalosten. Molčal je mož. Odpravljaj se je, da bo šel v občinski gozd po dračja. Takrat se prikaže izza vogla berač Muznik.

„Za božjo voljo, moj Ljube, kaj ti je? Podoben si puri na plotu.“

Zasmejal se je, potem pa rekel s premenjenim glasom:

„Res je grdo, da te je vse zapustilo kot starega vrabca mladiči.“

„Ne norčuj se sedaj še iz mene, ne!“

„Kako bi mogel kaj takega? Prav žalost se me je polastila, ko sem malo poprej doli v Jelšini slišal, da ti je hči ušla.“

„Kaj mi tū blebetaš o njej? Naj jo nosi! —“

„Tolažit sem te prišel.“

„Pojdi se solit s svojo tolažbo.“

„Če ti nočeš ničesa od mene, prosil bi te, da bi mi ti dal nekaj.“

Skopuh ga podmolato pogleda.

„Ko bi mi kaj dal na zobé. Glasno zahteva...“

Rekši pokaže med trehuh.

„Le poglej, kako se iznađ hiše kadí. Žganjeci ajdovi se mi kuhajo.“

„Pa kruha daj lačnemu revežu!“

„Kateremu revežu, tebi? Nimam kruha.“

„Hotel si reči: nimam kruha za tebe.“

„Tudi lehko.“

Berač je premenil obraz. Vprašal je resno:

„Priatelj, vem, da bi rad vedel, kje ti je Metka.“

„Da bi jo odnesel na konec sveta!“

„Sedaj seveda tako govoriš; pa prišla bo zima in mraz in stari vrabec bo čivkal, ha, ha, ha!“

Ljube je zaškrtal z zobmi. Berač pa je govoril dalje:

„In suhe čeljusti bodo klepetale druga ob drugo in zima bo stresala ude tvoje in —“

Ljube je divje pogledal berača in stopil nekoliko korakov proti njemu, a on se mu je umikal:

„In zéval boš lakote, kakor srakopér —“

Stari je odprl usta, toda od jeze ni mogel ničesa:

„In najina osoda bo jednaka; pa ti si bogatin, jaz berač — ha, ha, ha!“

Tedaj pa je moral bežati. Daleč doli je kričal Muznik: skopuh, skopuh, skopuh...

Sosedje, ki so ves ta prizor gledali, dali so beraču prav, govoreč:

„Saj je res skopuh. Dobro mu je povedal.“

Prav nič ga niso milovali — — —

IV.

Stari Ljube je ostal sam. Koliko je ta človek sedaj trpel. Sam si je prinašal drv, sam si je kuhal, sam pral in vsa moška in ženska dela opravljaj sam. Nekaterim se je smilil, da so ga milovali, drugi pa so mu želeli še večje in hujše revščine.

Pa stari skopuh je prenašal vse težave mirno. Ni mu bilo dosti mar, ko mora trpeti, in tudi za govoričenje svojih sosedov in drugih ljudi se ni menil. Še dobro se mu je zdelo. Mislil si je, da je vendar on tega ali onega prevzetneža gospod, vsaj so drugi njemu dolžni, ne on drugim. Le to ga je skrbelo, ker se je bližal sveti Mihiel. Takrat pride lastnik hiše, Ostan, ki bo hotel polovico najemuine

dostno beležijo, ali je to nelojalno, ali se mi ne smemo čutiti in zvati Slovane, za kar nas je Bog ustvaril. Le židovska predrznost in licemerstvo povsod izvoha rusofilstvo in tajne zveze, da bi brez dobil slovenski rod in bil očrniljen na višjih mestih, kjer se vselej zagovarjati ne more.

Čuli smo, da je bila dotična številka „N. Fr. Presse“ poslana tudi vladikam (vsaj nekaterim) po slovenskih deželah. Ne vemo, da-li je res; a prepričani smo, da se cerkveni knezi, ki poznajo neomahljivo lojalnost svojih slovenskih ovčic, ne bodo usedli na limanice obrekljivi tetki. — Vse zlobne napade, kolikor se tičejo družbe sv. Cirila in Metoda, je vodstvo kratko in dobro, kolikor se sme in more zgoditi v okviru § 19 tiskovnega zakona, zavrnilo v popravku od 14. februarja t. l., kateri je „Neue Fr. Presse“ priobčila dne 19. februarja št. 8797. Ker je naš list vže v št. 43 dne 21. februarja objavil oni popravek, ni ga nam treba več ponavljati. V teh vrsticah smo hoteli le pojasniti, kakih pomočkov se poslužujejo naši nasprotniki, da bi čem bolj zavirali razvoj našega milega naroda. Naš list pozorno spremlja tudi delovanje družbe sv. Cirila in Metoda, a zadovoljno moramo pripoznati, da je v svoji celoti zmir zavzemala versko, narodno in patrijotiško stališče. Upajmo, da bo tudi tako pisarjenje naših nasprotnikov konečno nam v dobro, prav tako, kot vsaka nepravilnost slednjic vendar le pomaga pravici k zmagi.

Iz Hrvatske.

(Izvirni dopis.)

Ko bi se sodil napredek koje zemlje po mnogih izvedenih organizacijah v raznih državnih strokah, morala bi spadati naša kraljevina z Ogersko med prve in najbolj organizovane zemlje v Evropi, saj ne mine skoro nobeno leto, da se ne bi premenilo kaj v tem oziru. Pa vendar je po besedah najumnejšega madjarskega državnika Senyeja ogerska uprava še dandanes azijska. Kako je to mogoče? Madjari so namreč vse, kar jih je spominjalo na nemško upravo, hitro odstranili ter hoteli to nadomestiti s svojo, kar pa ni bilo mogoče, ker niso imeli za to niti sposobnih ljudi, niti je značaj njihove starodavne uprave, katero so hoteli obnoviti, primeren današnjim modernim upravnim zahtevam. Zatorej je pa tudi večidel vse zakonodavstvo njihovo le krparija, seveda pokrita z obleko madjarske narodne ideje. Tudi Hrvatoma ni bila vseč nemška uprava posebno radi nemškega jezika, ki ga je Bach z vso silo širil brez prave potrebe, pa so zatorej po nagodbi sklenjeni z Ogersko l. 1868 začeli preustrojevati svojo zemljo po svoje, držeči se vendar večidel poprejšnjih uredb. S početka so Madjari pustili Hrvatoma njihovo upravo, ki se je v mnogih točkah razlikovala od ogerske, ali ko se je začela širiti madjarska državna ideja tudi preko Drave v Hrvatsko in Slavonijo, moralo se je mnogo tega premeniti. Najpoprej se je imela politična uprava izjednačiti z ogersko ter je zemlja razdeljena zatorej na županije in kotare kakor v Ogerskej, dočim smo poprej imeli županije in podžupanije. Da je pri tej organizaciji ime starodavne županije reške odstranjeno, znano je bralcem „Slovenčevim“, in znan jim je gotovo tudi raz-

log, zakaj. Za tem so prišle druge organizacije, o katerih pa ne morem obširneje govoriti. Letos je izdelana osnova za finančno organizacijo, ki bo zadelala seveda tudi Hrvatsko. Po nagodbi od l. 1868 je imela Hrvatska tudi v finančnih poslih različen položaj od Ogerske. Za vso zemljo bilo je namreč finančno ravnateljstvo v Zagrebu ustrojeno, da vodi poslove in da nadzira finančno upravo. S tem je bilo vsaj nekoliko samostalnosti v tem pogledu pridržano naši kraljevini. Ali tudi ta senca neke neodvisnosti ni bila po volji Madjarom, čeravno je eksekutivo vodil v naših kraljevinah Hrvatski in Slavoniji ogerski finančni minister. Najpoprej so zmanjšali delokrog zagrebskega finančnega ravnateljstva, ustrojivši drugi v Osieku za Slavonijo, kar je bilo pa proti jasnemu zakonu nagodbe od l. 1868. Ali ker so Hrvati v tem popustili, mogli so Madjari zahtevati še več. In to se bo zgodilo v kratkem.

Po novi Tiszovi reformi bo namreč mesto enega finančnega ravnateljstva od zdaj v Hrvatski in Slavoniji njih osem, namreč za vsako županijo eno; vsako boče upravljalo s poslovi finančnimi neposredno podložno ministerstvu financ. S tem je samostalnost zagrebskega finančnega ravnateljstva popolnoma izjednačena z drugimi, čeravno v postavni osnovi stoji, da le-to ravnateljstvo ima tudi v bodoče nadzorni značaj. S tem dodatkom je pokazal Tisza, da ne krši samo nagodbe s Hrvatsko, nego da se Hrvatoma celó roga. Kaj boče nadziralo to ravnateljstvo? Ostala ravnateljstva? To ni mogoče, ker je to poverjeno banu, kakor na Ogerskem velikim županom. Tedaj se smatra vsa Hrvatska in Slavonija na ta način kot velika županija ogerska. Žalostno za našo avtonomijo, katere ne znajo domači sinovi braniti! Hrvatska se čedalje bolj vtaplja v madjarsko morje, kajti vse postave, ki se tamkej kujejo, naperjene so proti naši samostalnosti. S početka se je to vršilo oprezno, dandanes se to godi brez vsacega pomisleka, saj je to žalibože tudi mogoče nasproti današnjim našim odnosjem. Čudno je pri vsem tem, da se pri tej novi organizaciji ni gledalo na korist naroda. To bi morala biti glavna naloga zakonodavcev. Pri nas je že skrajni čas, da bi se v tem pogledu kaj premenilo. Naše občine so že zdaj bolje rekoč organ finančne nego vslastne uprave. Občine morajo skrbeti, da se davki vplačujejo in ona jih mora pobirati brez vsake nagrade. To pa je najtežje breme, ki ga imajo občinski uradi, ter morajo zanemarjati svoje prave posle. Tukaj bi se dalo organizovati, tukaj bi se moralo narodu pomoči ter občine osloboditi tega posla, saj ima dovelj davkarskih uradov, in po novi osnovi bodo vsi podžupani, kotarski predstojniki, mestni župani in ostali municipalni uradniki v vsem morali podpirati finančne organe. Po tem takem bi se menda vendar občine mogle na miru pustiti. Ali o tem ni v novi osnovi niti omenjeno, pa boče stara uprava trajala nadalje ter trla narod v kljub vsem organizacijam, dokler ga gmotno popolnoma ne pokonča. Poglejte samo na izvestja županijskih skupščin, pa boste videli, kako ogromni so zaostanki na davkih v naši zemlji. Kaj pomaga preustrojevati upravo ter množiti uradništvo, če pa narod ne more nič več prenašati silnih davkov? Narodu je treba preskrbeti sredstev, da se mu gmotno stanje po-

lajša, potem bo že plačeval, vse drugo pa mu ne pomaga nič.

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. marca.

Notranje dežele.

Na Dunaji nameravajo dne 23. marca slovesno praznovati *obletnico bitke pri Novari*. Vlada je neki odsvetovala od tega načrta, ker se boji reklamacij s strani nemške in posebno italijanske vlade. Nam se zdi zadnja trditev neverojetna, kajti kolikokrat bi bila imela Avstrija priliko pritožiti se zaradi veselja in slavnosti v Italiji, ki so se naravnost obračale proti avstrijski — zaveznici.

„Agr. Tagblatt“ objavlja brzozavko iz Budimpešte: „Dognana stvar je, da bo odstopil *Tisza*. Le za to se še gré, da se odstranijo pomisleki berlinskega ministerstva. S tem v zvezi sta znani izjavi opozicijskih vodij glede avstrijske zveze z Italijo in Nemčijo. Cestnih izgrediv ne bo več, ker se je zanesljivo naznanilo vodjam opozicije, da na merodajnem mestu misel o Tiszovem odstopu ni več tuja.“

Vnanje države.

Srbski radikali bodo v kratkem sklicali shod, da se posvetujejo o ustanovitvi podružnic po deželi za prihodnjo volilno agitacijo. Stranka je trdno sklenila mej volilnim bojem napeti vse moči. — Ministerstvena kriza še ni rešena ter nam sploh o njej manjkajo poročila. Le o stališčih, na katerem stoje v tej zadevi liberalci, piše se iz Belegagrada „Wiener Allg. Ztg.“: „Liberalci goje pač vročo željo, da bi prišli do vlade, toda znano jim je sedaj, da nimajo večine naroda za seboj in da bi pri prihodnjih volitvah, ako bi prevzeli vladu, ne dobili večine v skupščini. Da bi se pa z njihovo pomočjo sestavilo le opravilno ministerstvo brez harve in le za nekaj mesecev, s tem pa nikakor niso zadovoljni. Liberalnim krogom bi sedaj najbolj ugajalo radikalno ministerstvo, ker upajo, da bo kmalu zagospodarilo; stranka sama bi se potem razcepila, izgubila narodovo naklonjenost in — liberalci bi bili zopet na vrhuncu.“

V *nemškem* državnem zboru so dne 27. m. m. govorili zoper Windthorstov predlog o šolskem nadzorstvu konservativni, narodno-liberalni in prostomisljeni poslanci. Minister Gossler se je izjavil, da je po njegovem mnenju ta predlog nekako vabilo, naj se preišče, ali stoji vlada na ustavnih tleh; toda vsi govorniki so pokazali, da se more prenašati sedanjí sistem. Vlada bo prej ko slej nadaljevala posnemati vzgled bivšega ministra Ladenberga mej odobravanjem cele domovine. Konečno je bil Windthorstov predlog zavržen z vsemi proti glasovom centruma, Poljakov in Dancev.

Francoska nova proračunska komisija ima 15 prejšnjih članov in izjemoma enega desničarja, barona Soubeyrana. Vsi komisijski člani so mnenja, da se mora sprejeti proračun tako, kakor je predložen. Radikali so pri volitvi v proračunsko komisijo popolnoma podlegli; izvoljenih je 18 oportuncev, 6 neodvisnih radikalcev in celó eden desničar. — Finančni minister Rouvier je za trdno sklenil predlagati konvertovanje rente.

V predvečerašnji seji *angleške* spodnje zbornice je naznanil državni tajnik v ministerstvu notranjih zadev, Matthews: Vlada je storila vse potrebne korake, da izroči Francija Rigotta zaradi ponarejanja listin in krive prisige. — V parnelski komisiji je naznanil državni pravdnik, da je došlo od Rigotta pismo iz Pariza. Vsled nasveta odvetnika Russela je Parnell kot priča prisegel, da ni podpisal nobenega izmed vprašanih pisem. V petek

imeti kar precej za drugo leto. Mladega Ostana se je Ljube močno bal.

Pa prišel je sveti Mišel in prišel je lastnik hiše. Zeló se ga je skopuh ustrašil in jezen je bil nanj, da je prišel še pred poludnem. Komaj je v hišo stopil, vprašal ga je precej, če boče hotel še imeti hišo v najemu.

„Kaj pa, da; kam hočem tudi iti?“ odgovorjal je Ljube.

„Ali, oče, skoraj ne bo več za to ceno, za teh dvanajst letnih goldinarjev.“

„Ne za to ceno?“ vzveseli se starec. „Saj je res bilo ta leta preveč. Dobro se mi zdi, da spoznaš človeka, kateri ti zmiraj vestno plačuje. Koliko boče torej letos?“

„Ne prijatelj, ne; vi ste me napačno umeli. Jaz pravim, da za ta majhen denar ne morem dati hiše —“

„Ne moreš dati hiše?“

Ponavljajoč te besede, gleda Ljube osupnjeno na Ostana.

„Letos bi bilo tri goldinarje več.“

„Več?“

„Tako pravim.“

„Ljubi moj. Tako se midva ne bova menila.“

„Če vi ne, pa kdo drugi.“

„Kdo drugi?“

„Jaz vam ne povem, kdo; ali še jutri bi se radi selili in bi mi toliko dali kot sem rekel.“

„Kot si rekel? —“

„Ali obljubite vi toliko?“

Skopuh gleda grdo v črno orehovo mizo. Nazadnje izpregovori čez dolgo:

„Nikdar! Misliš, da ti bom ves denar zmetal, da bi prebival v tej podrtiji? Nikdar, nikdar! Vse bi mi radi ljudje požrli, vse.“

„Kdo to pravi? Vsega nočem, ko bi mi ga ponujali; in tudi beliča več nočem kot toliko, kolikor vem, da je stanovanje vredno in mi plačujejo drugi. Krivice delati obvaruj me Bog! Ali škode in zgube ne bom trpel vam na ljubo.“

„Da bi bil pri takem oderuhu! Tudi jaz tega ne trpim.“

Srdito je govoril Ljube te besede. Ostan pa mu je odvrnil mirno:

„Recite, kar hočete, saj me ne boli. Jaz sem z lepo prišel in upam tudi z lepo iti od vas. Ali to ni lepo, da zrastete na-mé, ko petelin. Jaz ne bi tako vskipel, ko bi mi tudi kdo rekel, naj v vodo vržem petnajst goldinarjev, ko veste, da bi mi bilo

to le v škodo. In vam bo samó na korist, če ostanete v moji hiši. Kaj bi se tudi tresli za malenkost. Privoščite si! Mislite, da boste večno živeli na svetu?“

„Oderuhov jaz ne poslušam.“ Rekši se je obrnil Ljube in se zagledal v steno in govoril:

„Pa znebil se me boš. V dveh dneh se bom spravil. Potem lahko cigana vzameš v hišo.“

„He, da bo le plačal“, odgovori Ostan dobrovoljno.

„Da bo le plačal! Povedal sem ti, da si oderuh. Pa mene to ne boče bolelo. K svojim dolžnikom pojdem. Pri vsakem bom nekaj časa.“

„Hm, sedaj na zimo vas bodo povsod lepo vsprejeli in radi vas bodo zastonj redili in potrpljenje imeli in —“

„Nisem rekel, zastonj. Za dobroto me bodo povsod vzeli pod streho. V hudih stiskah sem ljudem pomagal.“

„Po 5 glđ. od 5 na leto.“

„Kdo si pa ti? Oderuh, pravi oderuh, veš, pravi!“

(Dalje sledi.)

bo zadnja obravnava, pri kateri bo skoraj gotovo „Times“ odstopila od zatožbe.

Rimski dopis „Pol. Corr.“ naglašja težave sedanega parlamentarnega položaja v Italiji, ki bo neizogibno povzročil vsaj delno ministerstveno krizo. Tudi ko bi vlada našla pot iz sedanje zadrege ter bi se moglo obdržati ministerstvo v svoji sedanji sestavi, bila bi kriza le za nekaj časa odložena, nikakor pa ne odstranjena. Ministra državnega zaklada in javnih del, Perazzi in Saracce, sta jako malo priljubljena pri poslancih ter ne bodeta mogla dolgo več obdržati svojih portfeljev. Crispi sam ju bo moral odsloviti, ako noče, da bi pal ž njima vred. Crispi bo dobil nalog, da sestavi novo ministerstvo, ter se kot novi ministri imenujejo: Branca (finance), Boselli (zunanje zadeve), Baccarini (javna dela), senator Cremona (pouk).

Sedaj priznavajo že rumunski vladi bližnji listi ministerstveno krizo. Iz Bukarešta se poroča: „Kakor se govori, izstopil bo iz ministerstva Vernescu ter prevzel predsedništvo zbornice; namestu njega bi prevzel posel v ministerstvu Lahovary. Razne govorice se čujejo po mestu. Eni pravijo, da se bo osnovala nova vladi nasprotna stranka, v kateri bodo združene vse opozicijske grupe, drugi zopet, da bo kralj razpustil zbornico.“

Izvirni dopisi.

Z dežele. (Po prestanem viharju.) [Dalje.] Vredno je, opozoriti še na vir, odkod oni ropot, ter na tesno zvezo liberalcev med seboj in prostomavtarsko ložo na drugi strani. Poglejmo torej, kako so se ob žalostnem dogodjaju prostomisljaki iz vseh kotov avstrijskih strnili ter si k enakemu počenjanju zoper duhovščino roke podali. Dokazali so s tem, — četudi ne svojo krvno, pač pa načelno sorodnost med seboj — in ta poslednja je brezštevilkokrat močnejša od prve.

„Knezoškof dr. Zwerger v Nemškem Gradcu je vže razobešeno in vihrajočo zastavo ukazal zopet sneti, in pri slovesni črni maši opustil je neko sicer navadno molitev“ — pritožuje se graška „Tagespošta“. Resnica je, da je bil veter vihrajoči prapor zelo poškodovan in da ga je zbog tega vratar škofove palače snel. Ko bi vratar poškodovane zastave ne bil snel, govorilo bi se bilo: „Da se vendar škof ne sramuje, take strgane cunje razobesiti!“ — Ko bi bil knezoškof dal novo napraviti in razobesiti, misli „Volksblatt“, da bi se bilo oponašalo: „Knez je bil zastavo snel, pa jo je moral na migljaj od zgoraj zopet razobesiti.“ In taka očitavanja nakopičuje vredništvo lista, katero samo na svojih poslopjih ni razobesilo nobenega tacega zunanjega znamenja sožalja. Toda vohunstvo šlo je še dalje. Pri črni maši so opazili, da je graški knezoškof neko sicer običajno molitev opustil. To presega pa vendar res vse meje! Sicer se te vrste ljudje skozi vse leto ne brigajo ne za cerkev in tudi ne za cerkvene molitve, zdaj pa opažajo take podrobnosti!! To je licemerstvo brez primere! Vendar, katera molitev bi se bila pač opustila? „Volksblatt“ zatrdi, da nobena po cerkvenih rubrikah predpisana molitev ni bila opuščena. Vse skupaj ni torej družega, kot nesramna, nizka laž. Mogoče je le še, da se je „Tagespoštini“ pisac morebiti katerikrat za kratek čas po kaki katoliški cerkvi sprehajal ter slučajno o tej priliki na kakega duhovnika na letel, katerije ravno konec maše, na altar-nih stopnjicah klečel, še molitev za zmago sv. cerkve opravljal. In če pisac ne vé da ta molitev pri vsaki peti maši odpade, za tako nevednost vendar katoliški duhovnik ne more biti odgovoren!

Tak tedaj je plod trdaljubosti graške židinj v njenem privzetem poslu samopašne nadzornice duhovskega stanú. Našla si je v tem poslu vže jako dobro izurjenega sotrudnika v Ljubljani na Turjaškem trgu. Da je „starejši slovenski dnevnik“ ravno zdaj navedenega lista — res vreden in sočuten vrstnik, imate neovrhljiv dokaz v najbližji preteklosti. Saj je ravno v pretečenih tednih razpel svoje tanjke tipalnice po mnogovrstnih krajih naše dežele, tako n. pr. v Ribnico, Kamnik, Kranj, po Dolenjskem sèm in tje; ... in kako točno ta prilasčeni si posel rešuje! Skriva se za izpovednice, hodi tudi besedo božjo — pravijo — poslušat v svoj namen — gospod Kalan mu je bil posebno všeč — itd. itd. Samo to nam ni jasno, opravlja li „Slovenski Narod“ ta nadzor duhovnikov v lastnem ali izročnem področji, kajti tega nam še ni nikoli povedal. Ker nam je vendar kljub naši skromni vednosti za gotovo znano, da mu cerkveno oblastvo svoje bistvene pravice ni odstopilo, izhajati se morajo naše pohlevne misli na to, da se „Slovenski Narod“ vže po svoji individualnosti ter vsled „nepre-

magljivega“ svojega notranjega nagona čuti poklicanega ter vsposobljenega za duhovniški nadzorovalni posel. To ravno pa je princip židovskega framasonstva. To prevdarjajočemu bo precej razumljivo, zakaj slovenski list hodi graški židinj v snuboke. Sebe popolnoma vrednega ženina dobila je na Slovenskem graška „Tagespošta“. Če se še o predpustu poročita, jednega srca in jednih misel bosta oba.

(Konec sledi.)

Iz Šempetra, 12. februarja. Za pogorelce v Hrastju so darovali: Mil. gosp. prelat-protonotar dr. Andr. Čebašek 5 gld.; po č. g. Antonu Golobiču, župniku v Cerkljah, 49 gld. 99 kr.; č. g. Mih. Bogolin, župnik v Ajdovici, 2 gld.; po č. g. Fr. Štupici, župniku pri sv. Heleni, 10 gld.; č. g. Jernej Babnik, župnik dobrovski, 7 gld.; po čast. g. kuratu Mih. Arkotu šturijski duhovnjani 18 gld. 14 kr.; č. g. Janez Eder, župnik v Mekinah, 10 gld.; po č. g. Gregorju Jakelnu rudniški farani 4 gld.; č. g. Janez Šlakar, kapelan v Bistrici Bohinjski, 3 gld.; po čast. gosp. Antonu Kukeljnu iz Kranja 2 gld.; prečast. g. dr. Jurij Sterbenec, dekan v Leskovci, 10 gld.

Popravek. V „Slovenec“ št. 34 v dopisu iz Šempetra naj se bere mesto: čast. g. Matija Tavčar, župnik v Košani, čast. gosp. Matija Torkar, župnik v Košani, in č. g. Šimen Robič, upravitelj fare na Šenturški Gori je daroval 2 gld.

Za velikodušne darove izreka podpisani preblagim darovalcem v imenu pogorelcev najtoplejšo zahvalo. Bog jim obilno povrni!

Anton Verbajš,
kurat.

Iz Prage, dné 25. februarja. V poslednjem času strašila je neka „nova stranka na Češkem“ po dunajskih listih in v tukajšnji „Bohemii“, o koji pa tu nihče pozitivnega ne vé. Pač pa je stvar takale: Gosp. Dr. Masaryk, izredni profesor na modroslovni fakulteti česke univerze, prosil je s posredovanjem tretje osebe g. dr. Riegra na razgovor, da bi mu pri tej priliki podal dokaz o svojih in prijateljev svojih rodoljubnih namerah. O politični razpravi ni bilo govora. Na polji narodnega delovanja je in bode vselej vsak dobro došel, to je rekel pri tem razgovoru dr. Rieger. Dalje je govoril profesor Masaryk še z dr. Brafom, zetim dr. Riegra, toda o kaki politični kandidaturi ni bilo govorice. „Neue Fr. Presse“ in drugi somisleči listi bili so le mistifikovani v tej zadevi, kakor tudi stara „Presse“, koja je celó dokazovala, da češki listi hoté zamolčati stranko, koja se nazivlje „Partei der Realisten“ (Stranka realistov alias nihilistov!). Toda izpregovorim naj nekoliko besedi o prof. Masaryku! O njem veljajo besede, da je katoliška akademična mladež, koja ima tacega učitelja, pomilovanja vredna. V njegovem spisu „Der Selbstmord“ izraža se mož o katoliški cerkvi jako neplemenito in razžaljivo. A tudi njegova predavanja o „praktični filozofiji“ provzročajo veliko pohujšanje. Neka mati je celó, pomilovaje, da je sin njen izročen takemu „učitelju“, poslala ta litografovana predavanja, v kojih se najnagnusnejše in najnenravnejše stvari zelo nagim načinom 18- ali 19letnim mladencem razlagajo, visokemu ministerstvu. Vsak je torej radoveden, kaj učini v tem oziru ostri minister Gautsch, kojemu je gotovo na tem ležeče, da se ohrani versko mišljenje in pravnost.

V občnem zboru češke hranilnice, ki se je vršil minole dni, poročalo se je, da je lani vložilo 85.404 strank 19 milijonov 805.271 gld. in 85.353 strankam izplačalo se je 19.866.866 gld.; koncem leta 1888 imelo je 118.308 strank v hranilnici z obrestmi vred vloženih 96.307.551 gld. Rezervni zaklad iznaša 15.344.683 gld., vkupe je v hranilnici vloženih 111.852.235 gld. Dobiček lanskega leta iznaša 1.081.849 gld. in po odračunjenih upravnih troških preostaja še 819.446 gld. čistega dobička, od kojega se ima porabiti 236.000 gld. za dobrodelne namene. Kako je češka hranilnica slednje namene v istini izvrševala celó dōbo svojega obstoja, znano je še predobro češki javnosti. Ta hranilnica je pravcati prototip vaše kranjske v Ljubljani. Velike darove tukajšnjemu nemškemu gledišču, nemškemu dekliskemu liceju in raznoterim drugim, povsem pristransko nemško-narodnim namenom še nobeden ne more smatrati za podporo „vlagateljev revniših vrst“. Stoprav v zadnjem času, ko so se počeli zoper tako gospodstvo oglašati nevoljni glasovi, krenila je hranilniška uprava na dobrodelno pot. V tem oziru je doslej jako malo storila!

V nedeljo dne 10. t. m. zvečer izginil je tūr Emanuel Bozděch, znamenit dramatik, pisatelj in novelist češki, zdaj 48 let star, brez sledú, kakor bi ga bila pogoltnila voda, in ni danes nihče ne vé še o njegovi osodi. Vse zasledovanje po pisatelji dram „Z doby kotillonů“ (ta veseloigra preložena je že v slovenščino in se rokopis nahaja pri nekem pisatelju na slov. Štajerskem), „Baron Görtz“ in „Světa pán v županu“ bilo je zamán. Gotovo E. Bozděch ni več med živimi. V njegovi ostalini nahajajo se mnogi rokopisi glediščnih iger in prevodov iz francoščine. Gotovo je Em. Bozděch žrtva svoje bolezní (revmatične bolezni), in da značajnega in tihega moža ni več med živimi; literatura češka je pa zopet revnejša za jedno znamenito diko. Iščejo ga še vedno okolu Prage, toda vse iskanje doslej bilo je brezuspešno v velikem snegu.

Konečno naj vam še sporočim, da je brnsko namestništvo razposlalo vsem šolskim svetom po Moravskem posebno okrožnico, tičočo se povzdige cerkvenega petja. Učiteljem se priporoča, naj lepo podpirajo duhovenstvo pri uvednji cerkvenih pesnij v šolah.

Dnevne novice.

(Iz državnega zbora.) Nadaljevala se je včeraj glavna obravnava o državnem proračunu za l. 1889. Za proračun so govorili poslanci dr. Ebenhoch, dr. Woldřich in profesor Šuklje, proti proračunu dr. Menger in dr. Magg. Ob 3/4. je bila obravnava pretrgana, ob 1/2. uri zvečer se je nadaljevala. Govorila sta dr. Vitezić in Vašattý. Danes sta govorila dr. pl. Plener in vitez Dunajevski.

(Frana Levstika rojstvena hiša) v Sp. Retjah pri Vel. Lašičah je na prodaj. Prostovoljno jo proda lastnik vaščan Fran Tomšič.

(Za „Sokolski dom“) je podaril 200 gl. graditelj ljubljanskega vodovoda, g. ingénieur Oskar Smrekar.

(Odlikovanje.) Višji finančni svetovalec pri finančnem ravnateljstvu v Trstu, g. Probus Fabrizi, je dobil red železne krone III. vrste.

(Iz Leskovca) se nam poroča 27. t. m.: V preteklem letu smo šteli 133 mrličev; v tekočem letu pa jih imamo vže 134, od katerih je 107 za osepnicami umrlo. Nobena starost in noben kraj ni varen pred njimi; večina pa je mladih ljudi. Danes nov sneg pada; naj bi zrak očistil!

(V Novem Mestu) se bodo v kratkem vršile volitve v mestni zbor. Narodni meščani, kakor čujemo, postali so jako mlačni ter polagano prepuščajo z velikim trudom priborjeno postojanko političnim svojim nasprotnikom. Na noge torej, ker sovražnik je pred vratmi!

(Osepnice) so se prikazale tudi na Vrhu pri Žiréh. Kakor se nam od tam poroča, zbolelo je 12 oseb, tri so umrle.

(Matica Hrvatska) razpošilja svoj „Izveštaj za upravnu godinu 1887“, v katerem je popisano njeno plodonosno delovanje. Za 1887 je izdala znanih 9 knjig. Za l. 1888 obeta jako zanimivih 6 — 9 knjig za neznatno udnino 3 gld. — Premoženje, katero upravlja Matica, iznaša: I. Temeljna glavnica 20.288 gld. 78 kr.; II. zaklada grofa Draškovića 17.779 gl. 44 kr.; III. zaklada Dušana Kotura 4271 gl. 57 kr. in IV. dar biskupa Strossmayerja za izdavanje narodnih pesmi 1000 gl. Vkup 43.333 gl. 79 kr., potem pa še lastna hiša vredna 60.000 gl. — Imenik kaže tudi mej Slovenci lepo število udov, v ljubljanskem poverjeništvu 44 članov. Vsak novovstopivši Slovenec dobi po vrhu še: „Rječnik hrvatsko-slovenski“. — Poleg tega izdava Matica tudi: „Prie-vode grčkih i latinskih klasika“ vže 6. knjigo: Herodotovo povjest v prevodu našega rojaka dr. A. Musića. — V tem letu prične tudi: „Knjižnicu za hrvatske trgovce“ I. zv.: „Počela političke ekonomije ili obćega gospodarstva“ od prof. dr. Lorkovića. — Naročé se lahko pri Matici tudi: „Pjesme Andrije Palmovića“ za 1 gl. — Vseh udov je dne 24. dec. 1888: 6818. — Želeti je, da bi Matica za celo leto ne zaostajala, ker to moti novopristopivše ude.

(V Veliki Dolini) se je konstituiral za ondotno novo ustanovljeno dvorazredno ljudsko šoló 27. febr. nov krajni šolski svet. Voljen je predsednikom g. župnik Fr. Brulec, namestnikom g. J. Humek, in svetovalcema gg. M. Cirnski in M. Bizjak. Nadučitelj ostane začasno g. Fl. Rosman.

(Tukajšnja podružnica avstrijske družbe belega križa) je imela dné 27. februarja VII. občni zbor, kateri je bil dobro obiskan. Predsednik, gosp.

postajni načelnik G. Habit, je pozdravil zbor ter se z gorkimi besedami spominjal protektorja društvu, Nj. ces. visokosti cesarjeviča Rudolfa. Nato je bil potrjen računski zaključek in izvoljen nov odbor. Na predlog gosp. polkovnika viteza Knoblocha je bil soglasno izvoljen prejšnji odbor in upravni člani. Po dovršenem dnevnem redu se je predsednik zahvalil vsem članom, ki so marljivo podpirali društva blagi namen, ter prosil, naj bi v spominu na nena-domestljivega protektorja pridobivali novih članov. Pristop naj se naznani protektorju pismeno ali ustno. Ko bode izšlo letno poročilo, govorili bomo obširneje o delovanju društva.

(Dopolnilna volitev) zastopnika v državnem zboru za isterska mesta in trgovsko zbornico v Ro-vinju bode se vršila dne 1. in 4. aprila, t. j. mesta volijo 1. in zbornica 4. aprila.

(Volitev v državni zbor.) Kakor priporoča „Sl. Gospodar“, naj pride mnogo slovenskih in konser-vativnih volilcev na volišče, ko se bode vršila vo-litev poslanca za mesta Maribor itd. Volilcem, ki ne bodo glasovali za dr. Kokoschinegga, naznanil se bode konservativni kandidat na dan volitve.

(V Ormoži) je bil zopet izvoljen županom go-spod Ferd. Kada.

(Nova pošta.) Sv. Jurij pod Tabrom na Šta-jerskem dobi novo pošto. Z današnjim dnem se je odprla nova pošta pri sv. Juriji v Slov. Goricah.

(Banka Slavija) je uvela ravnokar nov način zavarovanja pod naslovom „zavarovanje mnogovrst-nih uspehov“. Ta način zavarovanja življenja izka-zuje znamenit napredek in podaje največ koristi, ki so mogoče pri zavarovanju življenja.

(Divjega mačka) je ustrelil dne 15. februarja zgoniški lovski čuvaj, Ivan Kodran.

(Vabilo) na veselico, koje priredi men-geško bralno društvo v nedeljo dne 3. marca t. l. v prostorih g. Ivana Gregorca v ml. Mengeši. Začetek ob 7. uri zvečer. Vsporedj: 1. Gj. Eisenhut: „Ustaj rode“. — 2. A. Hajdrich: „Jadransko morje“. — 3. „Pol vina pol vode,“ veseloigra v enem de-janji. — 4. A. Hajdrich: „Lahko noč!“ — 5. Tom-bola. — Udje so vstopnine prosti; neudje plačajo 10 kr vstopine; sedeži po 10 kr.

(Vabilo) k veselici, katero priredi „Na-rodna čitalnica“ v Kamniku pustno nedeljo dne 3. marca 1889. Vspored: Prvikrat: „Čevljar — baron,“ burka s petjem v treh dejanjih. — Ples. — Vstopnina navadna. Začetek ob 7. uri zvečer. K tej veselici vabi najljubše O d b o r.

(Društvo sv. Jeronima v Zagrebu) slično naši družbi sv. Mohora, je tudi razposlalo svoje knjige. Če Matica skrbi za bolj izobražene, pa to društvo izdaje poljudne spise za priprosti narod. Ud postane, kdor enkrat za vselej plača 5 for. — Poverjeništvu obeh društev oskrbuje Anton Žlogar pri sv. Jakobu. V kratkem donese sluga čč. članom izvestja in tedaj pobere tudi letnino. Kdor želi znova pristopiti, naj se blagovoljno zglaši pri omenjenem poverjeništvu.

(Razpisane) so učiteljske službe: Na jednoraz-rednici v Hotiču pri Litiji z letno plačo 400 gld., 30 gld. doklade in stanovanjem; četrta učiteljska služba v Šmartinu pri Litiji z letno plačo 400 gld. in stanovanjem; druga učiteljska služba na Vačah z letno plačo 400 gld. Prošnje do 15. t. m. — V bolnišnici v Brežicah je razpisana druga zdravniška služba z letno remuneracijo 400 gld. Prošnje tamošnjemu županstvu do 20. t. m.

(Duhovniške premembe v lavant. škofiji.) Čast. g. Miha Strašek, župnik pri sv. Antonu na Po-horji, je dobil župnijo sv. Janeza na Peči. Umrl je č. g. A. Srednik, župnik v pokoji, star 80 let.

Telegrami.

Dunaj, 1. marca. Cesar je izročil službo pehotnega nadzornika fem. Königu. — V neki zasebni hiši v notranjem mestu sta dva mlada človeka napadla denarnega pismonošo. Jeden izmed njiju mu je natresel paprike v oči, potem pa sta ga skušala zadaviti. Pismonoši se je posrečilo priti na prehod, kamor so prihiteli vsled njegovega kričanja ljudje ter zgrabili oba hudodelnika.

Berolin, 1. marca. Zavesnemu совету je došel postavni načrt o vsprejemu posojila v pokritje stroškov za vojno vsled dopolnilnega preračuna; zakon pooblašča državnega kancelerja, da preskrbi denarja za 11½ mi-lijona mark, v ta namen vsprejme obrestljivo posojilo in izda zakladne nakaznice.

Rim, 28. februarja. Ministerstvo je od-stopilo.

Pariz, 28. februarja. Redarstvo je zaklju-čilo pisarne lige patrijotov zaradi poziva k nabiranju denarjev za Ašinovo ekspedicijo.

Pariz, 1. marca. Odbor lige patrijotov in predsedniki odsekov so protestovali zaradi lige patrijotov.

Umrli so:

27. febr. Franja Peternel, delavka, 25 let, sv. Petra cesta 48, jetika. — Urša Bahovec, posestnikova hči, 30 let, Flori-janske ulice 9, jetika. — Ivan Kušar, trgovec sin, 8 let, Ve-gove ulice 6, catarrihus pulm. chron.

V bolnišnici:

24. febr. Katar Trebušak, gostija, 51 let, vsled raka v želodec. — Apolonija Pečnik, gostija, 56 let, dilatatio cordis. — Primož Šešek, delavec, 45 let, pneumonia.

Tuji.

27. februarja.

Pri *Maliču*: Karg, e. kr. popotni učitelj, z Dunaja. — Amsler z Dunaja. — Gabršek s Krškega. — Baldof, trgovec, iz Gradca.

Pri *Stonu*: Kutin s soprogo iz Postojne. — Šliber, trgovec, s Solnograškega. — Gramlik z Dunaja.

Pri *Južnem kolodvoru*: Janez Riehner, trgovec, iz Berna.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		razpazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
28	7. u. jut.	722.3	— 1.6	sl. svzh.	sneg	3.10
	2. u. pop.	722.8	1.4	sl. zap.	oblačno	sneg
	9. u. zveč.	723.2	— 0.4	"	"	"
Srednja temperatura — 0.5° C., za 1.0° pod normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

1. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 70 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16% " "	84 " 05 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 40 "
Papirna renta, davka prosta	99 " 60 "
Akcije avstr.-ogerske banke	886 " "
Kreditne akcije	308 " "
London	121 " 25 "
Srebro	— " "
Francoski napoleonid.	9 " 57 1/10 "
Cesarski cekini	5 " 67 "
Nemške marke	59 " 15 "

Zahvala.

Za mnogobrojne pojave odkritosrčnega sožalja na bolešni izgubi naše predrage in nepozabljive

URŠULE BAHOVEC,

za darovane prekrasne vence, vsem blagim vdeležencem pogreba, osobito društvu „Slav-vec“ za milozvočno petje pred hišo in na gróbj, izražajo tem potom najiskrenejšo glo-boko čuteno zahvalo

(1) žalujoči ostali.

V LJUBLJANI, dne 1. marca 1889.

Učenca,

starega 13 do 16 let, ki zná slovenski in nemški, sprejmeta takoj v svojo specerijsko in galanterijsko prodajalnico

J. & G. Jelovšek
na Vrhniki. (4—2)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X **Brata Eberl,** X
X izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov X
X in napisov. X
X Pleskarska obrt za stavbe in meblje. X
X **Ljubljana,** X
X za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4. X
X priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse X
X v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot X
X znano rečno fino delo in najnižje cene. X
X Posebno priporočilne za prekupee so **oljnaté barve** X
X v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem X
X lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše X
X nego vse te vrste v prodajalnah. X
X **Cenike na zahtevanje.** X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Spominjajte se ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik **Franc Brückner.**

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornati.

Odlikovan: 1873, 1881.

Diseldorfske oljnaté barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

Ljubljani.

Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semeniščno poslopje). Filijala: Slonove ulice 10-12

priporoča slikarjem, dijakom, stavbenim in pohištvenim mi-zarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.

Oljnaté barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalce, po znižanih cenah; v dežah od 25 klgr. naprej primerno ceneje. (100-6)

Perstene, mineralne in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.

Katoliška Bukvarna

v Ljubljani, Stolni trg št. 6

se priporoča za

naročila

vsakovrstnih

tù- in inozemskih časnikov, teolo-gičnih in drugih del.